

Crònica

D'esquerra a dreta, Benach, Nadal, Faulí, Aragó, Cahner i Llevot, durant la taula rodona.

La festa del número 200

El número 200 de la *Revista de Girona* va ser presentat el dia 15 de juny en una reunió multitudinària. Dos-cents cinquanta col·laboradors, subscriptors i amics de la revista van omplir la sala Catalunya de l'hotel Carlemany, on es van celebrar els actes commemoratius. Moltes persones, impossibilitades d'assistir-hi, s'hi van fer presents amb la seva adhesió epistolar o telefònica.

La sessió es va obrir amb una taula rodona sobre les revistes culturals de Catalunya, amb la participació de Max Cahner, director de *Revista de Catalunya*, Marta Nadal, redactora en cap de *Serra d'Or*, Joan-Anton Benach, director de *Barcelona Metròpolis Mediterrània*, Antoni Llevot,

regidor-president de *Transversal*, i Narcís-Jordi Aragó, director de *Revista de Girona*. Josep Faulí, vicedegà dels estudis de Periodisme de la Universitat

Pompeu Fabra, va moderar un debat en el decurs del qual es van fer paleses les precarietats de les revistes catalanes de divulgació cultural, gairebé totes acollides a institucions públiques sense el suport de les quals no podrien subsistir. Després d'exposar la trajectòria i els objectius de cada una de les publicacions representades, els participants van posar de relleu amb dades i amb exemples pràctics les mancances congènites de la premsa catalana en general i de la de signe cultural en particular.

Acabat el col·loqui, va tenir lloc la presentació del número 200 de la *Revista de Girona*. El director, després d'un breu repàs a la història de la publicació, va agrair el paper decisiu de la Diputació de Girona en el seu manteniment i en la seva renovació. També va agrair la tasca dels col·laboradors del número extraordinari i la fidelitat

Presidència de l'acte de presentació del número 200.

El president de la Diputació amb el director de la «Revista».

dels subscriptors i lectors, en els quals rau la veritable raó de ser de la revista.

El president de la Diputació, Carles Pàramo, va expressar la satisfacció amb què la corporació edita la revista com un servei a la societat i va anunciar una campanya de noves subscripcions, tot subratllant la voluntat corporativa d'incrementar l'atenció a aquesta eina de comunicació destinada a divulgar, en un marc plural i obert, les ciències, les arts, les lletres, la cultura i el patrimoni de les comarques gironines.

En el decurs de la recepció final, els assistents van ser obsequiats amb una làmina original de l'artista Xavier Roqueta, numerada i signada per l'autor, editada per la Diputació per a l'ocasió. També va aparèixer, amb el mateix motiu, un número especial del Butlletí de la Diputació, *Gi*, dedicat amb caràcter monogràfic a la *Revista de Girona*.

La Història de Girona de l'ADAC

L'Ateneu d'Acció Cultural de Girona, que va néixer el 20 d'agost de 1980 pel desig d'antics alumnes de català de consolidar la seva formació i el seu servei al país lliurant-se voluntàriament a altres tasques que anessin més enllà de la llengua, ha anat fent una tasca continuada i eficaç en diversos camps. Una de les seves darreres activitats, fins a cert punt sorprenent, ha estat l'edició, a partir de 1990 i en fascicles, d'una innovadora *Història de Girona*. Des de la *Revista* ens n'hem ocupat en diferents ocasions, amb motiu de l'aparició d'alguns fascicles. Ara, després de deu anys de feina constant, amb la publicació de l'onzè fascicle s'ha completat l'obra, i creiem que mereix una crònica, més que una simple ressenya bibliogràfica, per la singularitat d'aquesta empresa que ara s'ha vist coronada.

En efecte, la *Història de Girona*, editada sota la direcció de Lluís Costa i la coordinació de Julià Maroto, ha constituït per moltes raons –l'edició per parts, la participació de 35 destacats especialistes que hi han col·laborat per altruisme, la joventut i la formació d'aquests investigadors, que era d'entrada una garantia de noves visions i metodologies, entre altres coses– una evident novetat, que ha trencat motlles.

L'anunci de la publicació creà en el seu moment bones expectatives, que s'han anat confirmant amb l'aparició dels diversos fascicles que

constitueixen l'obra. Aquesta, basada en un treball de síntesi destinat a l'alta divulgació, plantejat, doncs, de manera que pot interessar des dels acadèmics i investigadors fins al públic en general, ofereix reinterpretacions serioses i conclusions actualitzades.

El darrer fascicle conté l'estudi de l'època franquista («La llarga postguerra. La nova Girona, fonament de la ciutat actual») i de la transició democràtica («De la fi del règim a la renovació de les institucions. La societat civil»). Josep Clara i Narcís-Jordi Aragó en fan una acurada interpretació.

Davant l'obra completa, doncs, direm que la lectura de tots onze fascicles permet per primera vegada fer-se càrrec, amb una visió de conjunt i un discurs amè, de la densa història gironina, sense llacunes corresponents a èpoques sobre les quals hi havia un clar dèficit historiogràfic. Aquest escull s'ha salvat intencionadament, i

L'onzè i últim fascicle de la "Història de Girona".

